

საქმე № 330100118002288378

საქმე № 1ბ/1024-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

შესავალი ნაწილი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატა**

6 თებერვალი, 2020 წელი

თბილისი

თავმჯდომარე: ვახტანგ მრელაშვილი

მოსამართლეები: ვეფხია ლომიძე

ხვიჩა კიკილაშვილი

სხდომის მდივანი: ნადეჟდა მარანელი

სხდომის სახე: ღია სასამართლო სხდომა

ბრალდების მხარე:

პროკურორი: დ----- კ-----ე

დაცვის მხარე:

მსჯავრდებული:

რ----- ფ-----ა - დაბადებული 1-----, საქართველოს მოქალაქე,
პირადი №-----, ნასამართლევი, რეგისტრირებული: ზ----- და
ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----

ადვოკატი: ი----- ფ-----ე

ბრალდების და პირველი ინსტანციის სასამართლოს კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 210-ე მუხლის პირველი
ნაწილი (ორი ეპიზოდი) და სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის
მესამე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი (ორი ეპიზოდი).

სასჯელი: დანაშაულთა და განაჩენთა ერთობლიობით თავისუფლების აღკვეთა 10 (ათი) წლის ვადით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

1. პირველი ინსტანციის სასამართლომ დაადგინა

1.1 რ----- ფ-----ამ განიზრახა დაუსაბუთებელი ქონების - ხის მასალისათვის კანონიერი სახის მიცემა, მისი დაუსაბუთებელი წარმოშობის დაფარვის მიზნით. განზრახვის სისრულეში მოყვანის მიზნით, რ----- ფ-----ას მიერ, 2016-2017 წლებში დაფუძნებულ იქნა შპს „შ-----“ (ს/კ 4-----), შპს „რ-----“ (ს/კ 4-----) და შპს „-----“ (ს/კ 4-----), ასევე მამის ო----- ფ-----ას სახელით - შპს „-----“ (4-----), კ----- ე-----ს სახელით - შპს „კ-----ი“ (ს/კ 4-----), ზ-----ბ ს-----ის სახელით - შპს „-----“ (ს/ნ 4-----), მ----- ხ-----ას სახელით - შპს „მ-----“ (ს/კ 4-----), ხოლო კ-----ის სახელით - შპს „-----“ (ს/კ 4-----). აღნიშნული საწარმოების ფაქტობრივ მართვას ახორციელებდა რ----- ფ-----ა.

რ----- ფ-----ა, მის მიერ შემუშავებული დანაშაულებრივი სქემის მიხედვით, 2016 წელს შპს „-----ს“ სახელით გამოყენების მიზნით ამზადებდა და იყენებდა ყალბ სასაქონლო ზედნადებებს ხის მასალის თითქოსდა შპს „-----სთვის“ შპს „გ-----“ და შპს „შ--- ზ-----“ მიყიდვის თაობაზე.

დანაშაულებრივი სქემის შესაბამისად, რ----- ფ-----ა ყალბ სასაქონლო ზედნადებებში აფიქსირებდა ხე-ტყის წარმოშობის დოკუმენტის და ფირნიშების ყალბ მონაცემებს. ზემოაღნიშნული მიზნით, რ----- ფ-----ას მიერ, 2016 წელს, გამოყენების მიზნით დამზადებული და გამოყენებული იქნა შემდეგი ყალბი სასაქონლო ზედნადებები: N-----

----- N-----

----- N-----

----- N-----

რ----- ფ-----ა, მის მიერ შემუშავებული დანაშაულებრივი სქემის მიხედვით, 2017 წელს, შპს „-----ს“ სახელით, გამოყენების მიზნით ამზადებდა და იყენებდა

დანაშაულებრივი სქემის შესაბამისად, რ----- ფ-----ა ყალბ სასაქონლო ზედნადებებში აფიქსირებდა ხე-ტყის წარმოშობის დოკუმენტის და ფირნიშების ყალბ მონაცემებს. ზემოაღნიშნული მიზნით, რ----- ფ-----ას მის მიერ 2017 წელს გამოყენების მიზნით დამზადებული და გამოყენებული იქნა შემდეგი ყალბი სასაქონლო ზედნადებები:

N

N

, N

N

N

N

რ----- ფ-----ა, მის მიერ შემუშავებული დანაშაულებრივი სქემის მიხედვით, 2017 წელს, შპს „მ-----ს“ სახელით, გამოყენების მიზნით, ამზადებდა და

იყენებდა ყალბი სასაქონლო ზედნადებებს ხის მასალის თითქოსდა შპს „-----სთვის“ და შპს „რ-----სთვის“ მიყიდვის თაობაზე; ასევე შპს „მ-----ს“ სახელით ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე სხვადასხვა საწარმოებზე ყიდდა დაუსაბუთებელ ხის მასალას, რითაც ნიღბავდა დაუსაბუთებელი ქონების წარმომავლობას.

დანაშაულებრივი სქემის შესაბამისად, რ----- ფ-----ა ყალბ სასაქონლო ზედნადებებში აფიქსირებდა ხე-ტყის წარმოშობის დოკუმენტის და ფირნიშების ყალბ მონაცემებს. ზემოაღნიშნული მიზნით, რ----- ფ-----ას მის მიერ, 2017 წელს, გამოყენების მიზნით დამზადებული და გამოყენებული იქნა შემდეგი ყალბი სასაქონლო ზედნადებები:

NO-----

----- N-----

----- N-----

რ----- ფ-----ა, მის მიერ შემუშავებული დანაშაულებრივი სქემის მიხედვით, 2017 წელს შპს „კ-----ის“ სახელით გამოყენების მიზნით ამზადებდა და იყენებდა ყალბ სასაქონლო ზედნადებებს ხის მასალის თითქოსდა შპს „-----სთვის“ შპს „გ-----“ და შპს „შ-- ზ-----“ მიყიდვის თაობაზე; ასევე შპს „კ-----ის“ სახელით ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე სხვადასხვა საწარმოებზე ყიდდა დაუსაბუთებელ ხის მასალას, რითაც ნიღბავდა დაუსაბუთებელი ქონების წარმომავლობას.

დანაშაულებრივი სქემის შესაბამისად, რ----- ფ-----ა ყალბ სასაქონლო ზედნადებებში აფიქსირებდა ხე-ტყის წარმოშობის დოკუმენტის და ფირნიშების ყალბ მონაცემებს. ზემოაღნიშნული მიზნით, რ----- ფ-----ას მიერ 2017 წელს გამოყენების მიზნით დამზადებული და გამოყენებული იქნა შემდეგი ყალბი სასაქონლო ზედნადებები:

N-----

----- N-----

ზემოაღნიშნული სქემით, შპს „-----ს“, შპს „გ-----“, შპს „რ-----ს“ და შპს „შ-----“ სახელზე შეიქმნა ხე-ტყის შეძენის ყალბი აქტივი, რისი გამოყენებითაც რ----- ფ-----ას მიერ ხდებოდა დაუსაბუთებელი ხე-ტყის რეალიზაცია სხვადასხვა შემძენზე. საერთო ჯამში, 2016-2017 წლებში, რ----- ფ-----ას შპს „-----ს“ სახელით - შპს „გ-----“, შპს „შ-----“ და შპს „-----ზე“ ყალბი საგადასახადო დოკუმენტების საფუძველზე თითქოსდა რეალიზებულად ნაჩვენები აქვს 2 605 446 ლარის ღირებულების 6809.25 კუბური მეტრი ხის მასალა, შპს „-----ს“ სახელით - შპს „გ-----“, შპს „შ-----“ და შპს „-----ზე“ ყალბი საგადასახადო დოკუმენტების საფუძველზე თითქოსდა რეალიზებულად ნაჩვენები აქვს 1 914 660 ლარის ღირებულების 4 520.23 კუბური მეტრი ხის მასალა, შპს „მ-----ს“ სახელით - შპს „-----ზე“ და შპს „რ----- ც-----ზე“ ყალბი საგადასახადო დოკუმენტების საფუძველზე თითქოსდა რეალიზებულად ნაჩვენები აქვს 336 191 ლარის ღირებულების 720.43 კუბური მეტრი ხის მასალა, შპს „კ-----ის“ სახელით- შპს „გ-----“, შპს „შ-----“ და შპს „-----ზე“ ყალბი საგადასახადო დოკუმენტების საფუძველზე თითქოსდა რეალიზებულად ნაჩვენები აქვს 726 251 ლარის ღირებულების 1609.33 კუბური მეტრი ხის მასალა, რითაც რ----- ფ-----ამ აღნიშნულ კომპანიების დაუსაბუთებელ ქონებას მისცა კანონიერი სახე, დაუსაბუთებელი წარმოშობის დაფარვის მიზნით.

2017 წელს, რ----- ფ-----ამ, ყალბი საგადასახადო ზედნადებების გამოყენებით, შპს "გ-----" სახელით მოახდინა 2 018 575 ლარის ღირებულების 4 165.22 კუბური მეტრი ხის მასალის რეალიზება სხვადასხვა შემძენებზე, შპს „მ-----ს“ სახელით - 1 171 232 ლარის ღირებულების 2 708.45 კუბური მეტრი ხის მასალის, ხოლო შპს "კ-----ის" სახელით 677346 ლარის ღირებულების 1 397.367 კუბური მეტრი ხის მასალის რეალიზება, რითაც შენიღბა დაუსაბუთებელი ქონების წარმომავლობა და მოახდინა ქონების რეალიზაცია.

ზემოთაღნიშნული სქემით, საერთო ჯამში, 2016-2017 წლებში, რ----- ფ-----ას მიერ რეალიზებულია 9 449 701 ლარის ღირებულების დაუსაბუთებელი 21 930.277 კუბური მეტრი ხის მასალა, რითაც ყალბი სასაქონლო ზედნადებების საფუძველზე დაუსაბუთებელ ქონებას მისცა კანონიერი სახე, დაუსაბუთებელი წარმოშობის დაფარვის მიზნით.

1.2. რ----- ფ-----ამ განიზრახა ყალბი სასაქონლო ზედნადებების დამზადება გამოყენების მიზნით და გამოყენება შპს „-----ს“ შპს „გ-----“ და შპს „შ----- ზ-----“ დაუსაბუთებელი ქონების - ხე-ტყის მასალისათვის კანონიერი სახის მიცემის მიზნით. რ----- ფ-----ა აღნიშნული მიზნით, ყალბ სასაქონლო ზედნადებებში უთითებდა ყალბი წარმოშობის დოკუმენტებს და ფირნიშის

2.1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის, 2018 წლის 13 ივლისის, განაჩენი, სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულმა რ----- ფ-----ამ. მსჯავრდებულმა ითხოვა, საქართველოს სისხლის სამართლის 194-ე მუხლის მესამე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული ბრალდების ნაწილში გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა და ბრალდების ამ ნაწილში მისი უდანაშაულოდ ცნობა.

2.2. დაცვის მხარემ საქმის სააპელაციო სასამართლოში განხილვისას მხარი დაუჭირა საჩივარს. სააპელაციო საჩივრისა და სასამართლო სხდომაზე ადვოკატისა და მსჯავრდებულის მიერ გაჟღერებული დასაბუთების თანახმად, პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის მესამე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული ბრალდების ნაწილში დაუსაბუთებელია. დაცვის მხარემ ვრცლად მიმოიხილა სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის რაობა და აღნიშნა, რომ ასეთი ქმედება ფ-----ას არ ჩაუდენია. მსჯავრდებულს არ ჰქონია დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული ქონების კანონიერ ბრუნვაში ჩაბმის მიზანი.

2.3. დაცვის მხარის განმარტებით, თუ დაშვების დონეზე განვიხილავთ, რომ ბრალდება გულისხმობს უკანონოდ მოჭრილი ხე-ტყისათვის კანონიერი სახის მიცემას, აღნიშნული სულ სხვა დანაშაულის შემადგენლობას გვაძლევს და არა დაუსაბუთებელი ქონების ლეგალიზაციას. დაცვისათვის გაუგებარია რა წარმოადგენდა ლეგალიზაციამდე **პრედიკატ** დანაშაულს და ეს გარემოება ზუსტად და სრულად არ არის ფორმულირებული პირის ბრალდების შესახებ დადგენილებაში.

2.4. შესაგებელში ბრალდების მხარე არ დაეთანხმა დაცვის მხარის მოსაზრებას და აღნიშნა, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, ემყარება საქმეზე გამოკვლეულ მტკიცებულებებს, რაც სასამართლომ შეაფასა კანონის შესაბამისად და მიიღო ობიექტური გადაწყვეტილება. ბრალდებამ მიუთითა მის მიერ წარდგენილ მტკიცებულებათა ერთობლიობაზე და აღნიშნა, რომ ეს მტკიცებულებები ადასტურებს მსჯავრდებულის დამნაშავეობას.

2.5. სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვისას ბრალდება დაეთანხმა მის შესაგებელს და აღნიშნა, რომ მსჯავრდებულმა კანონიერი სახე მისცა დაუსაბუთებელ ქონებას - ხე-ტყეს, რომლის წარმოშობის დამადასტურებელი დოკუმენტები არ გააჩნდა. მანვე მიუთითა სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის მომეტებულ საზოგადოებრივ საშიშროებაზე, მათ შორის საერთაშორისო თვალსაზრისით.

3. საპროცესო ნორმათა დაცულობა:

3.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 297-ე მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად „სააპელაციო წესით საქმის განხილვისას დასაშვებია მხოლოდ სააპელაციო სასამართლოში წარმოდგენილი ახალი მტკიცებულების გამოკვლევა, ხოლო პირველი ინსტანციის სასამართლოში გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება მიიჩნევა გამოკვლეულად, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მტკიცებულება გამოკვლეულ იქნა კანონის არსებითი დარღვევით და მხარე აყენებს შუამდგომლობას ამგვარი მტკიცებულების ხელახლა გამოკვლევის თაობაზე“. ამ საქმის განხილვისას სააპელაციო სასამართლოს რაიმე ახალი მტკიცებულება არ წარდგენია. გარდა ამისა, მხარეებს არ დაუყენებიათ შუამდგომლობა პირველი ინსტანციის სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულების ხელახლა გამოკვლევის საჭიროების შესახებ. აღნიშნულის გათვალისწინებით და კანონის შესაბამისად, საჩივრის გადაწყვეტისას, სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა (შემდგომში პალატა) განიხილავს და შეაფასებს იმ მტკიცებულებებს, რაც მხარეება წარუდგინეს და გამოიკვლიეს პირველი ინსტანციის სასამართლოში.

3.2. სააპელაციო პალატამ, შეამოწმა გასაჩივრებული განაჩენი და მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ ყოველმხრივ და ობიექტურად შემოწმდა მხარეთა მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, შეფასდა თითოეული მათგანი, საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის და უტყუარობის თვალსაზრისით, ანალიზი გაუკეთდა მათ, მოხდა მათი ერთმანეთთან შეჯერება. განაჩენში ჩამოყალიბებული სასამართლო დასკვნები, ფაქტობრივი გარემოებების დადგენასთან დაკავშირებით, შეესაბამება საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს. სასამართლოს მიერ დადგენილია ყველა ფაქტობრივი გარემოება, რაც საჭიროა დასაბუთებული განაჩენის გამოსატანად.

3.3. პალატა ასევე უთითებს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 297-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტზე და აღნიშნავს, რომ სააპელაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში. კანონის დასახელებული ნორმის თანახმად და სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნიდან გამომდინარე, განსახილველ შემთხვევაში პალატა, გასაჩივრებული განაჩენის კანონიერებას ამოწმებს მხოლოდ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის მესამე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული ბრალდების ნაწილში.

4. ქმედების სამართლებრივი აღწერა

4.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით პრეიუდიციულად მიიჩნევა და გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი გარემოება თუ ფაქტი, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. ბრალდების შესახებ

დადგენილებაში მოყვანილი ფაქტობრივი გარემოებები დასტურდება საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებებით. ამავე გარემოებებს მხარეები სადავოდ არ ხდია. კონკრეტულად საუბარია მასზე, რომ მსჯავრდებულმა დაამზადა ბრალდების დადგენილებაში მითითებული ყალბი ანგარიშ-ფაქტურები და მისი მეშვეობით გაყიდა ამავე დადგენილებაში მითითებული ხე-ტყე. ამასთან მას არ გააჩნდა ხე-ტყის წარმოშობის დამადასტურებელი დოკუმენტები. შესაბამისად პალატა აღარ შეუდგება ამ გარემოებების დამადასტურებელი მტკიცებულებების განხილვას და ყურადღებას გაამახვილებს იმ გარემოებაზე, რაც სადავოს და საჩივრის საგანს წარმოადგენს. კერძოდ, შეაფასებს ამ ქმედებით ჩაიდინა თუ არა მსჯავრდებულმა დაუსაბუთებელი ქონების - ხის მასალისათვის კანონიერი სახის მიცემა, მისი დაუსაბუთებელი წარმოშობის დაფარვის მიზნით, ანუ სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული.

4.2. კანონმდებლის მიერ კრიმინალიზებულია უკანონო შემოსავლების ლეგალიზაცია (ფულის გათეთრება), ე.ი. უკანონო ან/და დაუსაბუთებელი ქონებისათვის კანონიერი სახის მიცემა (ქონებით სარგებლობა, ქონების შეძენა, ფლობა, კონვერსია, გადაცემა ან სხვა მოქმედება) მისი უკანონო ან დაუსაბუთებელი წარმოშობის დაფარვის, ანდან სხვა პირისათვის პასუხისმგებლობისათვის თავის არიდებაში დახმარების გაწევის მიზნით, აგრეთვე მისი ნამდვილი ბუნების, წარმოშობის წყაროს, ადგილმდებარეობის, განთავსების, მოძრაობის, მასზე საკუთრების ან/და მასთან დაკავშირებული სხვა უფლებების დამალვა ან შენიღბვა. იმავე მუხლის შენიშვნის თანახმად კი დაუსაბუთებელ ქონებად ითვლება ქონება, აგრეთვე ამ ქონებიდან მიღებული შემოსავალი, აქციები (წილი), რომლის/რომელთა კანონიერი საშუალებებით მოპოვების დამადასტურებელი დოკუმენტები პირს, მის ოჯახის წევრს, ახლო ნათესავს ან დაკავშირებულ პირს არ გააჩნია ან იგი მოპოვებულია უკანონო ქონების გასხვისების შედეგად მიღებული ფულადი სახსრებით. ამ მუხლში განსაკუთრებით დიდ ოდენობად ითვლება შემოსავალი 50 000 ლარის ზევით.

4.3. უკანონო შემოსავლის ლეგალიზაცია არალეგალური გზები მიღებული ფულადი სახსრების ან საკუთრების სხვა ფორმების ლეგალიზებას გულისხმობს, ანუ მათი ჩრდილოვანი, არაფორმალური ეკონომიკიდან ფორმალურში გადაყვანას იმისათვის, რომ ამ სახსრებით ღიად სარგებლობა გახდეს შესაძლებელი, სხვაგვარად, რომ ითქვას ხდება „ჭუჭყიანი“ - ფულის (დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული ფული) „გარეცხვა“ - გათეთრება, რის შედეგადაც უკანონო გზით შეძენილი ქონება, ასევე დაუსაბუთებელი ქონება, ფაქტიურად კანონიერი ხდება. დანაშაულის ობიექტური მხარე ორი ფორმით შეიძლება გამოიხატოს: უკანონო შემოსავლის ლეგალიზაციაში ე.ი. უკანონო ან/და დაუსაბუთებელი ქონებისათვის კანონიერი სახის მიცემაში, რაც შესაძლებელია გამოიხატოს ქონებით სარგებლობაში, შეძენაში, გადაცემაში ან სხვა მოქმედებაში, მისი უკანონო ან/და დაუსაბუთებელი წარმოშობის დაფარვის მიზნით ან/და სხვა

პირისათვის პასუხისმგებლობისათვის თავის არიდებაში დახმარების გაწევის მიზნით. უკანონო შემოსავლების ლეგალიზაციის სახეს წარმოადგენს ნაღდი ფულის გარდაქმნა სხვა ღირებულებად, მათ შორის უძრავ ქონებად, რომლის შემდგომი რეალიზაციის შედეგად მიღებული თანხები კანონიერად გამოიყურება.

4.4. აღნიშნული დანაშაულის სუბიექტური მხარე, გამოიხატება განზრახვაში. ყველა საერთაშორისო აქტი მიუთითებს, რომ ფულის გათეთრების ქმედების ჩადენისას პირს წინასწარ შეცნობილი უნდა ჰქონდეს, რომ ქონება დანაშაულებრივი გზით არის მიღებული და მიზნად უნდა ისახავდეს მისთვის კანონიერი სახის მიცემას ან/და სხვა პირისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან თავის არიდებაში დახმარებას. ქონების დაუსაბუთებელი ან უკანონო სახის შენიღბვის მიზანი, შესაძლებელია ამოძრავებდეს, როგორც უკანონო შემოსავლის ლეგალიზაციის პრედიკალური დანაშაულის ჩამდენს, ასევე სხვა პირსაც, ხოლო მეორე მიზანი, სხვისთვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან თავის არიდებაში დახმარებას გულისხმობს, რომ აღნიშნული მიზანი ამოძრავებს არა იმას, ვინც თავად ჩაიდინა ფულის გათეთრების წინმსწრები დანაშაული, არამედ სხვა პირს, რომელიც დაინტერესებულია, იმით რომ წინარე დანაშაულის ჩამდენმა პირმა თავი დააღწიოს პასუხისმგებლობას.

4.5. ლეგალიზაცია მოიცავს ოპერაციათა რთულ ერთობლიობას, რომლის მიზანია ფინანსური აქტივების წყაროს იმგვარად შენიღბვა, რომ შემდეგში ასეთი აქტივების გამოყენება კომპრომეტაციის გარეშე იყოს შესაძლებელი. ერთმანეთისგან უნდა გაიმიჯნოს დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული ქონების გამოყენება და ფულის გათეთრება, რადგან დანაშაულებრივი გზით ქონების მოპოვება არ გულისხმობს მასთან ავტომატურ რეჟიმში დანაშაულის - ფულის გათეთრების არსებობას, ანუ ნებისმიერი პრედიკალური დანაშაულის გზით მოპოვებული ქონების დასრულების მომენტი არ წარმოადგენს ფულის გათეთრების საწყისი ეტაპს და არ იძლევა დანაშაულთა ერთობლიობას, მის ჩასადენად საჭიროა დამატებითი მოქმედების/მოქმედებების განხორციელება.

4.6. როგორც აღინიშნა, უკანონო შემოსავლის ლეგალიზაციის მიზანია შემოსავლის უკანონო წარმოშობის დაფარვა, რისთვისაც დამნაშავემ შეიძლება განახორციელოს არაერთი, მრავალ ეტაპიანი ქმედება და გამოიყენოს არაერთი საშუალება. ამასთან, დამნაშავეს უნდა ჰქონდეს სპეციალური მიზანი, დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული ან დაუსაბუთებელი ქონების კანონიერ ბრუნვაში ჩაბმა, რისთვისაც პირველ ეტაპზე იმალება დანაშაულის შედეგად მიღებული ფულის წარმომავლობა, შემდეგ კი ხდება ქონებიდან გარკვეული შემოსავლის მიღება, ასე მაგალითად: ნაღდი ფული გარდაიქმნება სხვა ღირებულებად, მათ შორის უძრავ ქონებად, რეალიზაციის შედეგად მიღებული თანხები კი გამოიყურება კანონიერად. მოცემული დანაშაული თავისი ხასიათიდან გამომდინარე, წარმოადგენს სხვა

დანაშაულის დაფარვის ერთ-ერთ საშუალებას, კერძოდ პირი, რომელიც ჩადის უკანონო შემოსავლის ლეგალიზაციას, იმავდროულად ახდენს მის ან სხვა პირის მიერ პირველად (უკვე ჩადენილ) უკანონო ან დანაშაულებრივი ქმედების დაფარვას, საკუთარი ან სხვისი პასუხისმგებლობისაგან თავის არიდების მიზნით.

4.7. პალატა აღნიშნავს, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ფორმულირება ბრალდების ამ ნაწილში საკმაოდ ბუნდოვანია, ხოლო საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებები არ იძლევა ქმედების, როგორც კონკრეტული დანაშაულებრივი შემადგენლობის, სამართლებრივი შეფასების შესაძლებლობას. ბრალდებას არ წარმოუდგენია არცერთი მტკიცებულება რაც სასამართლოს საშუალებას მისცემდა გარკვეულიყო რა ქონებაზეა საუბარი ან/და რატომაა იგი დაუსაბუთებელი. მხოლოდ ის გარემოება, რომ გარემოს დაცვითი სამსახურებიდან მსჯავრდებულს ხე-ტყის მოპოვების ნებართვა არ ჰქონდა, ამ საკითხში სიცხადეს ვერ შეიტანს. საქმე ისაა, რომ ბრალდებულის ჩვენებით მას ეს ხე-ტყე პირადად არ მოუპოვებია და სვანეთში შეიძინა სხვასხვა პირებისაგან. აღნიშნული საკითხი გამოძიებას არ შეუსწავლია. თუ დაშვების დონეზე განვიხილავთ, რომ ბრალდების მხარე ბრალდებულს ედავება უკანონოდ მოჭრილი ხე-ტყისათვის კანონიერი სახის მიცემას, ეს სულ სხვა დანაშაულის შემადგენლობაა და არა ლეგალიზაცია. წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არ ირკვევა, რა წარმოადგენდა ლეგალიზაციამდე პრედიკატ დანაშაულს, ანდა იყო თუ არა ზოგადად ასეთი ჩადენილი. შესაბამისად, ამის შესახებ მითითებული არაა პირის ბრალდების შესახებ დადგენილებაში. თუ ამ შინაარსით, ყალბი დოკუმენტის დამზადებაა მიჩნეული პრედიკატ დანაშაულად, ამ შემთხვევაში სახეზე გვაქვს ქმედების სწორი კვალიფიკაციის პრობლემა. განსხვავებით სსკ-ის 194-ე მუხლისგან, რომელიც ზოგად ნორმას წარმოადგენს, სსკ-ის 210-ე მუხლი სპეციალური ნორმაა. ის გულისხმობს, სწორედ იმ შემთხვევას, როდესაც ყალბი დოკუმენტის დამზადებით, ხდება რეალურად არარსებული ქონებრივი უფლებამოსილების დადასტურების შესაძლებლობა. შესაბამისად, ერთი ქმედების ფარგლებში, ზოგადი და სპეციალური ნორმების კონკურენციის პირობებში, როდესაც სახეზე არ არის დანაშაულთა იდეალური ერთობლიობა, არ უნდა მოხდარიყო ქმედების ორი სხვადასხვა მუხლით დაკვალიფიცილება (პალატა აღნიშნავს, რომ ანალოგიურადაა ეს საკითხი გადაწყვეტილი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2019 წლის 29 იანვრის №1ბ/859-18 განაჩენით).

4.8. სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის სამართლებრივი ანალიზი ცალსახად ადასტურებს, რომ ამ დანაშაულის ჩადენისას პირის მიზანია არა დაუსაბუთებელი ქონების მოპოვება, არამედ უკვე მოპოვებული და მის ფაქტობრივ მფობელობაში არსებული დაუსაბუთებელი ქონებისათვის კანონიერი სახის მიცემა. განსახილველ შემთხვევაში, გასაღებული ხე-ტყის მნიშვნელოვნად დიდი ოდენობა და დიდი რაოდენობით ყალბი სასაქონლო

ზედნადებების შედგენის თარიღები ადასტურებს სულ სხვა ფაქტობრივ გარემოებებს. სახეზეა მოცემულობა, როდესაც, წლების განმავლობაში, რ----- ფ-----ა პერიოდულად მოიპოვებდა და სხვა პირებზე ასალებდა სხვადასხვა რაოდენობით ხე-მასალას. მოქმედი კანონმდებლობა ხე-მასალის, ან ხე-ტყის კანონიერად მოპოვებისათვის ადგენს შესაბამის წესებს, რაც ფორმდება ასევე კანონით დადგენილი სათანადო დოკუმენტებით. ეს ეხება ხე-ტყის როგორც შეძენის (ყიდვის, ჩუქების), ასევე უშუალოდ ტყის მასივებში თუ კერძო საკუთრებაში მოპოვების შემთხვევებს. უდავოა, რომ ფ-----ას ასეთი დოკუმენტაცია არ აღმოაჩნდა და მის არსებობაზე არც დაცვის მხარე მითითებს. ეს გარემოებები ერთობლიობაში საფუძველია დასკვნისათვის, რომლის თანახმადაც ფ-----ას საქმიანობას წარმოადგენდა არა მის მფლობელობაში არსებული დაუსაბუთებელი ქონებისათვის კანონიერი სახის მიცემა, არამედ ხე-მასალის დროდადრო ყიდვა (ან მოპოვება) და გაყიდვა.

4.9. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 169-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტების თანახმად ბრალდების შესახებ დადგენილებაში უნდა აღინიშნოს: ბრალდების ფორმულირება – ინკრიმინირებული ქმედების აღწერა, მისი ჩადენის ადგილის, დროის, ხერხის, საშუალების, იარაღის, აგრეთვე ამ ქმედებით გამოწვეული შედეგის მითითებით; გამოძიებით მოპოვებული მტკიცებულებები, რომლებიც საკმარისია დასაბუთებული ვარაუდისათვის, რომ აღნიშნული დანაშაული ამ პირმა ჩაიდინა. კანონის ეს დათქმა არაა ფორმალური ხასიათის და გააჩნია კონკრეტული, არსებითად მნიშვნელოვანი დატვირთვა. ის უზრუნველყოფს ადამიანის ისეთ არსებით უფლებას - როგორცაა დაცვის უფლება. როგორც გადაწყვეტილებაში პელისე და სასი საფრანგეთის წინააღმდეგ, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ აღნიშნა, ევროკონვენციის მეექვსე მუხლის მე-3-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი ადგენს, რომ ყოველ ბრალდებულს აქვს უფლება დაუყოვნებლივ და დაწვრილებით გააცნონ ბრალდების არსი. ამ მოთხოვნის შესრულება წარმოადგენს სამართლიანი სასამართლო განხილვის უფლების დაცვის აუცილებელ ელემენტს. ამავე დროს, მისი დაცვა პირდაპირ კავშირშია ბრალდებულის უფლებასთან მოემზადოს დაცვისათვის. ევროკონვენციის მეექვსე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი აღიარებს ბრალდებულის უფლებას არა მხოლოდ მასზედ, რომ ინფორმირებული იყოს ბრალდების მიზეზის, ანუ იმ რეალური ფაქტობრივი გარემოებების შესახებ, რაც საფუძველად უდევს წაყენებულ ბრალდებას. ამასთან ერთად საჭიროა ბრალდებულის ინფორმირება ამ ფაქტებისათვის მიცემული სამართლებრივი კვალიფიკაციის თაობაზე, რაც უნდა იყოს დეტალური (პუნქტი 51).

4.10. განსახილველ შემთხვევაში რ----- ფ-----ას ბრალდების შესახებ დადგენილებაში საერთოდ არაა მითითებული თუ რა დაუსაბუთებელ ქონებას ედავება ბრალდება მას. ფ-----ამ გამოძიების პროცესში დაკითხვისას ბრალდებას შესთავაზა ქონების წარმოშობის მისეული ვერსია - სვანეთში ვყიდულობდი მასალასო. მიუხედავად ამისა, ბრალდების დადგენილებიდან

არ ჩანს, იზიარებს თუ არა ბრალდება ამ მოსაზრებას და შესაბამისად გაურკვეველია ქონების წარმოშობასთან დაკავშირებით ბრალდების მხარის ვერსია. ყველა მტკიცებულება, რაზედაც ბრალდების დადგენილებაშია მითითებული და რაზეც პროკურორი უთითებს სააპელაციო საჩივარში, ეხება ხე-ტყის გასაღებასა და ყალბი სასაქონლო ზედნადებების შედგენას. შესაბამისად, არცერთი მათგანი არ ეხება სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ნაწილში წარდგენილ ბრალდებას. ასეთია მხოლოდ გარემოს დაცვის ეროვნული სააგენტოს ცნობა, რომლის თანახმადაც ფ-----ას არ ჰქონდა უფლება უშუალოდ მოეპოვებინა ხე-ტყე. თუმცა, გარდა სახლმწიფო ტყის ფონდის ტერიტორიაზე უშუალოდ მოჭრის, არსებობს ასევე მისი მოპოვების სხვა საშუალებებიც, მათ შორის შეძენა ფულადი თანხის სანაცვლოდ.

4.11. პირველი ინსტანციის სასამართლომ განაჩენში აღნიშნა, რომ დანაშაულის საშიშროებიდან გამომდინარე, 2007 წლის 4 ივლისს, განხორციელებული ცვლილებით, კანონმდებელმა გააფართოვა სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის საზღვრები (გააფართოვა დანაშაულის საგნის განმარტება) და ლეგალიზაციის საგნად აღიარა უკანონო ან/და დაუსაბუთებელი ქონება. შესაბამისად, საქართველოს სსკ-ის 194-ე მუხლით ქმედების დაკვალიფიცირებისათვის, აუცილებლობას არ წარმოადგენს პრედიკატული სისხლის სამართლის დანაშაულის არსებობა, არამედ მოიაზრა ნებისმიერი სამართალდარღვევა, მათ შორის, ადმინისტრაციული გადაცდომა ან სამოქალაქო დელიქტიც. ამდენად, ქმედება, რომელიც წინ უსწრებს ლეგალიზაციას, შეიძლება იყოს მართლსაწინააღმდეგო, მაგრამ არა აუცილებლად სისხლის სამართლის კანონით გათვალისწინებული ქმედება. პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს ამ მსჯელობას. დამატებით კი განმარტავს, რომ აღნიშნული არ ნიშნავს პირის მსჯავრდების შესაძლებლობას გამოუკვლევი და გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის გარეშე დადგენილი გარემოებებით, ვარაუდის საფუძველზე. საქართველოს სსკ-ის 194-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული, ხსენებულ ცვლილებამდე სახეზე იქნებოდა მხოლოდ მაშინ, როდესაც ბრალდება გონივრულ ეჭვს მიღმა დაადგენდა ქონების კონკრეტულად დანაშაულის შედეგად დაუფლების ფაქტს. ცვლილების შემდეგ ეს შესაძლებელია მაშინაც, თუ დადგინდა არა დანაშაულის, არამედ თუნდაც ადმინისტრაციული გადაცდომის ფაქტი. თუმცა ბრალდება ვალდებულია დაადასტუროს რომელიმე ასეთი არსებობა და მიუთითოს ის ბრალდების დადგენილებაში, რაც განსახილველ შემთხვევაში არ მომხდარა.

4.12. ამრიგად, სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვისას პალატა მივიდა დასკვნამდე, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით უტყუარად არ დგინდება, რომ რ----- ფ-----ამ ჩაიდინა უკანონო შემოსავლის ლეგალიზაცია, ანუ დაუსაბუთებელი ქონებისათვის

კანონიერი სახის მიცემა, მისი უკანონო წარმოშობის დაფარვის მიზნით, რასაც თან ახლდა განსაკუთრებით დიდი ოდენობით შემოსავლის მიღება. ბრალდების მხარე ამ ეპიზოდში ემყარება მხოლოდ ვარაუდებს, რაც მტკიცებულებებით არ არის დადასტურებული. შესაბამისად, პალატა მიიჩნევს, რომ რ----- ფ-----ა საქართველოს სსკ-ის 194-ე მუხლით წარდგენილი ბრალდების ორივე ეპიზოდში უნდა გამართლდეს.

5. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

5.5. ამ საკითხის შეფასებაშიც, პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს დასკვნას და თვლის, რომ ფ-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა დანაშაულის აღიარება. პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ გარემოებას წარმოადგენს ახალი განზრახი დანაშაულების ჩადენა, პირობითი მსჯავრის გამოსაცდელ ვადაში.

6. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

6.1. საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშ--ს რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

6.2. საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

6.3. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს გათვალისწინებული უნდა იქნეს მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშ--ს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

6.4. პალატა განმარტავს, რომ მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და

ადეკვატური, მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. სასამართლო ხაზს უსვამს სასჯელის სამართლიანობის სწორად განსაზღვრის აუცილებლობას და მიიჩნევს, რომ სასჯელი თანაზომიერი და პროპორციული უნდა იყოს დამნაშ--ს რესოციალიზაციისათვის, ასევე დანაშაულის ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნის მისაღწევად.

6.5. სასჯელის დანიშვნის დროს პალატა ითვალისწინებს: ჩადენილი დანაშაულის მოტივსა და მიზანს - ყალბი სასაქონლო ზედნადებების შედგენა არსებითად ხელყოფს ეკონომიკური საქმიანობისათვის სახელმწიფოს მიერ დადგენილ წესრიგს; ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას - ფ-----ა გულგრილად ეკიდებოდა ქვეყანაში ეკონომიკური საქმიანობის ესოდენ მნიშვნელოვანი კომპონენტის ხელყოფას; მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას - ასეთი განწყობით მან შეადგინა დიდი რაოდენობით ყალბი დოკუმენტები; ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს - განხორციელდა არსებითად დიდი ოდენობით ხე-მასალის რეალიზაცია, დამნაშ--ს პიროვნებას - ნასამართლევია განზრახი დანაშაულის ჩადენისათვის. მათ შორის პალატა ითვალისწინებს რ----- ფ----- --ას პიროვნებას, მის ასაკს, ჩადენილი ქმედების საზოგადოებრივად საშიშ ხასიათს, დანაშაულის ჩადენის შემდგომ მის ქცევას, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ზემოთ მითითებულ პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ და შემამსუბუქებელ გარემოებებს და საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლით გათვალისწინებულ სხვა მოთხოვნებს, რომელიც გავლენას ახდენს სასჯელზე, ასევე, იმ გარემოებას, თუ რამდენად სამართლიანი, შესატყვისი და პროპორციული იქნება დანიშნული სასჯელი ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

6.6. პალატა კვლავ აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ბრალდების ნაწილში მხარეებს საჩივარი არ წარმოუდგენიათ, შესაბამისად ამ ნაწილში დანიშნული სასჯელები უნდა დარჩეს ძალაში იმავე სახით, მათ შორის დანაშაულთა ერთობლიობით შთანთქმის პრინციპის გამოყენებით.

6.7. პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის თანახმად გაუქმებულია ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს, 2014 წლის 17 დეკემბრის, განაჩენით რ----- ფ-----ას მიმართ დანიშნული პირობითი მსჯავრი. ამავე კოდექსის 59-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის შესაბამისად, განაჩენთა ერთობლიობით უნდა გადაწყდეს ამ განაჩენითა და ახლადდანიშნული განაჩენით დანიშნული სასჯელების შეკრების სახით. ამასთან, სახეზეა პირველი ინსტანციის სასამართლოსაგან განსხვავებული რეალობა იმის შესახებ, რომ ახლადდანიშნული სასჯელი შეადგენს 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთას. პალატა კიდევ ერთხელ უთითებს ამ განაჩენის 6.5. პუნქტში აღნიშნულ გარემოებებზე, ასევე მასზედ, რომ მსჯავრდებულმა არსებითად დიდი რაოდენობის ხე მასალის (მთლიანობაში

28 000 კუბურ მეტრზე მეტი) თაობაზე დაამზადა ასევე დიდი რაოდენობით ყალბი საბუთები. ეს ყველაფერი კი გააკეთა პირობითი მსჯავრის გამოსაცდელ ვადაში, რაც დანიშნული ჰქონდა განზრახი ძალადობრივი ხასიათის დანაშაულის ჩადენისათვის. ამ პირობებში პალატა თვლის, რომ სასჯელის მიზნები უზრუნველყოფილი იქნება მხოლოდ სასჯელთა მთლიანად შეკრების პირობებში.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნტებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ რ----- ფ-----ას სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.
2. ცვლილება შევიდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლი საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის, 2018 წლის 13 ივლისის განაჩენში რ----- ფ-----ას მიმართ.
3. რ----- ფ-----ა გამართლდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 194-ე მუხლის მესამე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით წარდგენილი ბრალდების ორივე ეპიზოდში.
4. რ----- ფ-----ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სსკ-ის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით (პირველი ეპიზოდი) - 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით (მეორე ეპიზოდი) - 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;
5. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად, საქართველოს სსკ-ის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით (პირველი ეპიზოდი) დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმოს თანაბარი, კერძოდ საქართველოს სსკ-ის 210-ე მუხლის პირველი ნაწილით (მეორე ეპიზოდი) დანიშნული სასჯელი და დანაშაულთა ერთობლიობით, რ----- ფ-----ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;
6. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის თანახმად, გაუქმდეს რ----- ფ-----ას მიმართ ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2014 წლის 17 დეკემბრის განაჩენით განსაზღვრული პირობითი მსჯავრი - 4 (ოთხი) წელი;

7. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს მთლიანად დაემატოს წინა, ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს, 2014 წლის 17 დეკემბრის, განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და განაჩენთა ერთობლიობით, რ----- ფ-----ას საბოლოოდ მოსახდელი ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 7 (შვიდი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

8. მსჯავრდებულ რ----- ფ-----ას სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 15 ნოემბრიდან.

9. საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, ნივთმტკიცება - ფარული საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად მიღებული მასალები, დალუქული 2 (ორი) პაკეტში (ინახება თბილისის საქალაქო სასამართლოში) შენახულ იქნეს სს საქმის შენახვის ვადით.

10. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა გამოცხადებისთანავე.

11. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

თავმჯდომარე:
მრელაშვილი

ვახტანგ

მოსამართლეები:

ვეფხია ლომიძე

ხვიჩა კიკილაშვილი